

Arrest

nr. 118 247 van 31 januari 2014
in de zaak RvVX/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat M.-C. FRERE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 5 april 2013 het Rijk binnen en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 augustus 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde minderjarig te zijn, geboren te zijn op 28 december 1996 te Cabinda en de Angolese nationaliteit te bezitten. Uw vader, Paulo Andre, is commandant bij de Polícia de Intervenção Rápida (hierna PIR). Verder was uw vader ook lid van de organisaties Frente de Libertação do Estado de Cabinda (hierna FLEC), União Nacional para a Independência Total de Angola (hierna UNITA) en Movimento Popular de Libertação de Angola (hierna MPLA). Op 5 maart 2012 vond er een mars plaats en de leiders van deze mars werden gearresteerd, naar de gevangenis overgebracht en gefolterd. Eén van hen noemde uw vader. De politie wou daarop uw vader arresteren, maar ze wisten niet hoe. Enkele dagen werd K., een collega van uw vader bij de PIR, gedood. Uw vader beseftte dat hij problemen had. Hij ging naar de wake van K. en toen hij terug thuis kwam, vielen mensen jullie huis aan. Uw vader vluchtte weg en uw moeder en uw broer werden gedood. U zag dit van onder een kast gebeuren en u schoot één van de aanvallers in het been. Daarop trokken ze zich terug. Uw vader was echter teruggekeerd en schoot op één van de aanvallers. Daarop werd ook uw vader doodgeschoten. U vluchtte weg naar de wake van K.. Mensen zegden dat u moest vluchten en u dook één maand onder bij Mb., een vriend van uw vader. Daarna bracht hij u naar een kantoor van FLEC. Daar zorgde men ervoor dat u enkele uren later met de boot naar Luanda kon reizen en u twee dagen later het vliegtuig kon nemen naar België. Op 5 april 2013 diende u te België bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de mensen die uw vader, uw moeder en uw broer doodden, omdat u op één van hen schoot, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaring dat u minderjarig bent niet strookt met de resultaten van een medisch onderzoek tot leeftijdsbepaling.

U verklaarde geboren te zijn op 28 december 1996 en bijgevolg 16 jaar te zijn. De dienst Voogdij bepaalde bij beslissing op 3 mei 2013 dat op basis van het medische onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 11 april 2013 een leeftijd had van ongeveer 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van 2,1 jaar een goede schatting is. U ging niet in beroep tegen deze beslissing van de dienst Voogdij (administratief dossier). Gelet op bovenstaande vaststellingen, blijkt dat de door u opgegeven leeftijd kan worden betwijfeld, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Verder dient te worden vastgesteld dat niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijke geboren en getogen bent in Cabinda stad, laat staan dat u er vervolgd werd.

U verklaarde dat u van uw geboorte tot u Angola verliet te Cabinda woonde en u daar steeds met uw ouders woonde (gehoor CGVS, p.2). Toen u gevraagd werd waar uw ouders geboren werden, gaf u aan dat uw vader geboren is in Cabinda 'in Kangoje of zoiets' – maar u had er geen idee van hoe dit uitgesproken wordt – (gehoor CGVS, p.2) en uw moeder ook in Cabinda geboren is, maar u niet wist waar juist (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wat uw etnische origine is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd wat de etnische origine van uw vader is, gaf u aan dat hij 'Cabindees' is. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat 'Cabindees' geen etnie is, gaf u aan het niet te weten en u niet op de hoogte bent van zulke zaken (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd wat de etnische origine van uw moeder is, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.8). Toen u er verder op gewezen werd dat er in Angola verschillende volkeren leven die vaak een eigen taal en cultuur hebben – wat men etnische origine noemt – en u gevraagd werd om enkele van deze etnische origines te noemen die in Cabinda voorkomen, ontweek u de vraag door te stellen dat uw taal die u

spreekt het Fiote is. Toen de vraag herhaald werd, noemde u Uige als een etnische origine die in Cabinda voorkomt. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat Uige geen etnische origine is, maar wel een provincie die niet in Cabinda ligt en u opnieuw vroeg om etnische origines te noemen die in Cabinda voorkomen, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.11-12). Toen de dossierbehandelaar u als voorbeeld de etnische origines Ovimbundu (die Umbundu spreken) en Mbundu gaf en u opnieuw vroeg om etnische origines te noemen die in Cabinda voorkomen, gaf u aan dat er mensen zijn die Kimbundu en Gangela (waarschijnlijk bedoelde u Mbangala) spreken (gehoor CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Kimbundu en Mbangala in Angola in de buurt van Luanda gesproken worden en niet in de provincie Cabinda (zie administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt dat u niet weet van welke etnische origine u en uw familie zijn, laat staan dat u weet welke etnieën er voorkomen in Cabinda.

Verder gaf u aan dat uw taal, de taal die u spreekt, het Fiote is (gehoor CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar u daarop aankondigde enkele woorden van het Portugees naar het Fiote te vertalen, wijzigde u uw verklaring en gaf u plots aan Fiote niet goed te spreken (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd welke talen men allemaal spreekt in Cabinda, gaf u aan dat men enkel het Fiote spreekt, wat het des te opmerkelijker maakt dat u het Fioti niet goed spreekt. Toen u nogmaals gevraagd werd of men er andere talen spreekt, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.12). Toen u werd gevraagd of het Fiote één taal is, gaf u aan dat het één taal is (gehoor CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat het Fiote de verzamelnaam is van het geheel van talen die in Cabinda worden gesproken. Toen u daarop gewezen werd en u gevraagd werd uit welke dialecten het Fiote bestaat, gaf u aanvankelijk ontwijkend aan dat je Kikongo verstaat als je Fiote spreekt. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u er geen idee van had uit welke dialecten het Fiote bestaat (gehoor CGVS, p.12).

Toen u gevraagd werd waar in Angola de provincie Cabinda ligt, gaf u – na lang nadenken – ontwijkend aan dat Cabinda in Angola ligt. Later gaf u al even vaag aan dat de provincie Cabinda in Cabinda ligt. Toen de vraag een derde maal gesteld werd, gaf u aan niet te weten waar in Angola de provincie Cabinda ligt (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd of Cabinda verbonden is met Angola, gaf u aan van wel. U gaf aan dat het Angola is, maar er een beetje buiten ligt. Toen u daarop gevraagd werd of Cabinda dan niet verbonden is met Angola, gaf u aan dat dit wél het geval is. Toen u gevraagd werd of je door andere landen moet gaan om van Cabinda naar Angola te gaan, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de provincie Cabinda niet verbonden is met Angola en dat de provincie Cabinda en Angola gescheiden zijn door de Democratische Republiek Congo. Toen u gevraagd werd in welke provincie de stad Cabinda ligt, gaf u – na lang nadenken – aan dat Soyo de dichtstbijzijnde provincie is. Later gaf u aan er geen idee van te hebben in welke provincie de stad Cabinda ligt (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd uit welke municipio's de provincie Cabinda bestaat, gaf u ontwijkend aan dat er achttien zijn. Later gaf u aan er geen idee van te hebben welke de municipio's van de provincie Cabinda zijn (gehoor CGVS, p.10). Toen de dossierbehandelaar u vroeg in welke municipio u woonde, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.10).

Toen u verder gevraagd werd welke naam men nog geeft aan de stad Cabinda, gaf u – na lang nadenken – aan dat men het ook 'Cidade' noemt. Toen de vraag herhaald werd en u erop gewezen werd dat de inwoners van Cabinda een andere naam voor hun stad hebben, gaf u opnieuw aan dat ze het 'Cidade' noemen omdat het mooier klinkt. Later gaf u aan de bijnaam van de stad niet te kennen (gehoor CGVS, p.12). Toen de dossierbehandelaar u nadien de term 'Tchowa' – de naam die de inwoners van Cabinda aan hun stad geven – opwierp - ook nog gekend als 'Tchiowa', gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd of er een luchthaven is in de stad Cabinda, gaf u – na lang nadenken – aan van wel. U had er echter geen idee van in welke wijk de luchthaven lag en evenmin kende u de naam van de luchthaven van Cabinda (gehoor CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd of er een treinstation is in de stad Cabinda, gaf u aan van wel, dat het station aan het plein Mão Grande ligt en de treinen naar de provincies gaan (gehoor CGVS, p.13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Cabinda niet bediend wordt per spoor. Toen u gevraagd werd of de stad Cabinda aan de oceaan / de zee ligt, gaf u aan van niet, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de stad Cabinda een havenstad is die aan de Atlantische Oceaan ligt (gehoor CGVS, p.13). Verder gaf u aan dat er een vernieuwd

voetbalstadion is te Cabinda, maar – ondanks het feit dat het stadion uitgebreid in het nieuws kwam toen de CAN er gespeeld werd – u kende de naam van het stadion niet en wist evenmin in welke wijk het gelegen is (gehoor CGVS, p.14). Toen de dossierbehandelaar u nadien de term 'Chiazi' – de naam van het nationale voetbalstadion dat in Cabinda gelegen is – opwierp, gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd om ziekenhuizen in de stad Cabinda te noemen, gaf u aan dat er het Hospital Geral is en al de rest hulpposten zijn. U had er geen idee van in welke wijk het Hospital Geral gelegen is (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd om hotels in de stad Cabinda te noemen, gaf u aan dat u enkel het Hotel do Capijaja en Amor i Paz kende. U had er geen idee van in welke wijken deze hotels gelegen waren (gehoor CGVS, p.14). Toen u verder gevraagd werd of er een rivier door de stad Cabinda loopt, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.14). Toen de dossierbehandelaar u nadien de term 'Lulondo' – de naam van de rivier op wiens oever de stad Cabinda gebouwd werd – opwierp, gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd belangrijke politici te Cabinda te noemen, gaf u aan er geen te kennen (gehoor CGVS, p.10). Van iemand die beweert dat haar vader te Cabinda lid is van vier politieke partijen kan men verwachten dat hij in staat zou zijn om enkele politici te noemen noemen (gehoor CGVS, p.4-5).

Toen u gevraagd werd welke wijken er allemaal zijn in Cabinda stad, noemde u Bairro Grande. Toen de vraag herhaald werd, gaf u nog vier andere namen (gehoor CGVS, p.9). Geen van de door u opgeworpen termen werden teruggevonden als wijk te Cabinda stad. Toen u gevraagd werd om over uw wijk Bairro Grande te vertellen – meer bepaald belangrijke gebouwen / plaatsen, kerken, hotel's, fabrieken, ziekenhuizen,... aan te halen – kwam u niet verder dan te verklaren dat er een politiepost en een apotheek zijn (gehoor CGVS, p.13). Toen de vraag herhaald werd gaf u aan dat er ook een kerk was genaamd 'Tocristo'. Toen de vraag nogmaals herhaald werd, gaf u aan dat er een school is, namelijk de 'Escola di Rosario' en het belangrijkste plein 'Mama Grande' is (gehoor CGVS, p.13). Geen van de door u opgeworpen termen werden teruggevonden als plaats in Cabinda stad.

Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende Cabinda – en meer bepaald betreffende de wijk 'Bairro Grande' waarin u volgens uw verklaringen woonde – zeer beperkt is. Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden ondermijnen volledig de geloofwaardigheid dat u – en uw familie – daadwerkelijk in Cabinda woonden, laat staan dat u en uw familie er vervolgd werden.

Verder dient te worden vastgesteld dat u betreffende uw reisweg van Angola tot België vage verklaringen aflegde.

Toen u gevraagd hoe u van Angola naar België reisde, gaf u spontaan aan 'geen enkel document' en u vulde aan dat de man alles regelde (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd met welke vliegtuigmaatschappij u tot België reisde, gaf u aan het niet te weten, omdat u het niet zag (gehoor CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd of u bij de checkpoint in de luchthaven van Brussel – Zaventem vragen moest beantwoorden of documenten moest afgeven, gaf u aan dat ze geen vragen stelden, jullie gewoon doorgingen en de man u hier bracht. Toen u opnieuw gevraagd werd of u bij de checkpoint in de luchthaven van Brussel – Zaventem documenten moest afgeven, gaf u aan het niet te weten en u verklaarde verder niets gezien te hebben. Verder gaf u aan dat er geen paspoort voor u voorzien was. Toen u daarop gevraagd werd hoe u reisde zonder paspoort, gaf u aan het niet te weten en u gaf aan nooit een paspoort gezien te hebben dat voor u gebruikt werd (gehoor CGVS, p.17). Toen u verder gevraagd werd wie de man was die meereisde en alles regelde, gaf u ontwijkend aan dat een vriend van uw vader tot bij hem bracht. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan zijn naam niet te kennen (gehoor CGVS, p.17).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna : de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert de schending aan van artikel 1 van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 §2, 48/5 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980.

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.5. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoekster voldoet hier geenszins aan.

2.6. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad

dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.7. Verzoekster is geboren in Cabinda en stelt haar hele leven hier te hebben gewoond. Verzoekster liep tot de zevende (vragenlijst 3.10.a) dan wel de vierde klas school (CGVS gehoor p. 14). Uit de resultaten van het medisch onderzoek blijkt dat verzoekster op 3 mei 2013 een leeftijd heeft van *“ongeveer achttien jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een 2.1 jaar een goede schatting is”*. Derhalve werd verzoeksters geboortedatum gewijzigd naar 18 mei 1995, zodat verzoekster momenteel meerderjarig is. Daar waar verzoekster dit in huidig verzoekschrift betwist, staat het aan haar om haar minderjarigheid te adstrueren, wat zij momenteel en ook voordien heeft nagelaten. Dit heeft tot gevolg dat verzoekster op het ogenblik van de ingeroepen asielfeiten minstens zeventien was. Derhalve kan van verzoekster als zeventienjarige, geschoolde vrouw die heel haar leven in Cabinda gewoond heeft, minstens basiskennis worden verwacht van haar geografische, etnografische, sociopolitieke leefwereld in de stad en de regio Cabinda.

Dit is niet het geval zodat de door de commissaris-generaal correct weergegeven talrijke en flagrante onwetendheden en tegenstrijdigheden, over haar beweerde regio en de stad Cabinda, de kern raken van het relaas en pertinent zijn. Het is aldus niet ernstig dat verzoekster haar eigen etnie of die van haar ouders niet kan noemen, noch weet in welke municipio ze woonde, noch de bijnaam van Cabinda herkent wanneer deze haar wordt voorgelezen, noch weet dat deze aan de zee ligt, noch het Fiote spreekt of kan duiden. Het is evenmin aanvaardbaar dat verzoekster op de DVZ verklaart dat haar vader politiek actief was zowel bij MPLA als Unita, maar een protestmars organiseerde tegen Unita en nadien door Unita vermoord werd (vragenlijst 3.5) en verder stelt dat hij samenwerkte met Flec en dat deze verzoeksters vlucht betaald hebben (verklaring 35), terwijl verzoekster op het CGVS verklaarde dat haar vader lid was van enkel de volgende *“twee politieke partijen”, “Flec en PIR”,* waarbij PIR, de snelle interventiemacht van de politie, de werkgever van verzoeksters vader was, en bovendien stelt dat Flec en Unita dezelfde partij zijn (gehoor p. 4) en verder stelt dat *“PIR was van Unita”* en het MPLA *“dat is van het FLEC. De directie is MPLA”* (gehoor p. 5) en nog verder stelt *“UNITA is van FLEC. MPLA heeft het commando over PIR”* en meteen nadien stelt *“FLAC is van het MPLA. Het algemeen bestuur is FLEC, maar de post is UNITA. De directie van het MPLA is het PIR”* (gehoor p. 6). Verzoeksters kennis is dermate aberrant en fundamenteel onverzoenbaar dat haar geloofwaardigheid en afkomst geheel wordt aangetast.

2.8. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hierbij is de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoekster zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377), noch de bewering dat verzoekster *“moeilijke en stresserende gebeurtenissen heeft meegemaakt”* nu dit geenszins uit haar verklaringen kan blijken. Dat verzoekster jong is, kan haar dermate onwetende en foutieve verklaringen evenmin vergoelijkingen, noch kan blijken dat zij een beperkte leefwereld had, laat staan dat dit een dermate invloed op haar kennis en ervaringen zou hebben gehad dat ze *quasi* geen enkele correcte toelichting over haar beweerde regio van herkomst kan geven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind. Verzoeksters afkomst uit Cabinda is onwaarachtig.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.10. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.11. Verzoekster vroeg in ondergeschikte orde de verwijzing van de bestreden beslissing naar het CGVS. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.12. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK